

Skarżący podnosi, że Parlament popełnił błąd co do prawa i błędnie zastosował art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ:

- dostęp do żądanych dokumentów, które są częścią procedury prawodawczej, nie zagraża w sposób szczególny, rzeczywisty i konkretny procesowi legislacyjnemu;
- Parlament nie uwzględnił faktu, że w szczególności po wejściu w życie traktatu z Lizbony do legislacyjnych prac przygotowawczych ma zastosowanie zasada zapewnienia możliwie najszerszego dostępu do dokumentów;
- jeśli art. 4 ust. 3 nadal ma zastosowanie do legislacyjnych prac przygotowawczych po wejściu w życie traktatu z Lizbony i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, to Parlament popełnił błąd co do prawa i błędnie zastosował kryterium nadrzędnego interesu publicznego.

2. Zarzut drugi dotyczący braku sporządzenia uzasadnienia zgodnie z art. 296 TFUE.

Według skarżącego Parlament nie uzasadnił swej decyzji o odmowie dostępu do żądanych dokumentów na podstawie art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ nie przedstawił powodów, dla których i) pełne ujawnienie żądanych dokumentów rzeczywiście i szczególnie zagroziłoby rozpatrywanemu procesowi legislacyjnemu oraz ii) nie istnieje w tym przypadku nadrzędny interes publiczny.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2015 r. – Guiral Broto/OHIM – Gastro & Soul (Café del Sol)

(Sprawa T-548/15)

(2015/C 398/73)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ramón Guiral Broto (Marbella, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat, J. de Castro Hermida)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Gastro & Soul GmbH

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Café del Sol” – zgłoszenie nr 6 105 985

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie R 2755/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uznanie za dopuszczalny sprzeciw opartego na cieszącym się pierwszeństwem, należącym do wnoszącego sprzeciw, Ramóna Guirala Brota, hiszpańskim znaku towarowym nr 2348110, zarejestrowanym dla klasy 42 nomenklatury międzynarodowej;
- po dopuszczeniu sprzeciwu, o utrzymanie w mocy decyzji wydanej przez Wydział Sprzeciwów, na podstawie której odrzucono zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 006105985 „CAFÉ DEL SOL” dla „usług zaopatrzenia w żywność i napoje; tymczasowego zakwaterowania” z klasy 43 klasyfikacji nicejskiej, dokonane przez niemiecką spółkę handlową Gastro & Soul GmbH; albo – jeżeli Sąd nie ma właściwości w tym zakresie – o przekazanie sprawy izbie odwoławczej OHIM i nakazanie jej uznania dopuszczalności sprzeciwu;
- co się tyczy dowodów, o dopuszczenie dowodów przedstawionych w toku postępowania administracyjnego, załączonych do pisma wszczynającego niniejsze postępowania, ponumerowanych od 1 do 4 i wymienionych w tabeli załączników do skargi.

Podniesione zarzuty

- W zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza orzekła ultra petita, ponieważ niedopuszczalność sprzeciwu nie została wymieniona wśród zarzutów podnoszonych przez stronę skarżącą w ramach spornego odwołania;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Bank Refah Kargaran/Rada

(Sprawa T-552/15)

(2015/C 398/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.-M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o orzeczenie:

- że przyjmując i utrzymując w mocy środek ograniczający przyjęty przez Radę Unii Europejskiej wobec BRK, którego nieważność została stwierdzona wyrokiem Sądu z dnia 6 września 2013 r. (sprawa T-25/11), Rada Unii Europejskiej spowodowała powstanie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej;
- że w konsekwencji Unia Europejska ma obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej w ten sposób stronie skarżącej;
- że szkoda materialna wynosi 68 651 318 EUR, do której to kwoty należy dodać odsetki ustawowe, a także każdą inną kwotę, która będzie uzasadniona;